चातुर्थिकं नेत्रविकारकासं ज्वरातिसारं स्वपदच्युतिञ्च । भानोर्द्वादशगस्य चेद्यदि दशा क्लेशार्थहानिं क्षयं स्त्रीबन्धुत्मजभूमिनाशमथ वा पित्रोर्विनाशं कलिम् । स्थानात् स्थानपरिभ्रमं विकृतं राज्ञोभयं पाकरक् विद्यावादविनोदगोष्ठिकलहं गोवाजिसंपीडनम् । पुत्रोत्पत्तिविपत्तिमत्र कुरुते भानोर्धनस्थस्य वा क्लेशम्बुवियोग दुःखकलहं वागदूषणं क्रोधनम् । स्त्रीनाशं धननाशनं नृपभयं भूपुत्रयानाम्बरं सर्वं नाशमुपैति तत्र शुभयुक् वाच्यं न चैतत्फलम् । भानोर्विक्रमयुक्तस्य दशा धैर्यं महत् सुखम् । नृपमाननमर्थाप्तिं भ्रातृवैरं विपत्तथा । सुखस्थितस्यापि रवेर्दशायां भोगार्थभूभृत्यकलत्रहानिम् । क्षेत्रादिनाशं स्वपदच्युतिं वा यानच्युतं चोरविषाग्निशस्त्रैः । दारान्वितस्यापि रवेर्दशायां कलत्ररोगस्त्वथ वा मृतिर्वा । कुभोजनं कुत्सितपाकजातं क्षीरादिदध्याज्यविहीनमन्नम् । कर्मस्थितस्यापि रवेर्दशायां राज्यार्थलाभं समुपैति धैर्यम् । उद्योगसिद्धिं यशसा समेतं जयं विवादे नृपमाननं च । आयस्थितस्यापि दशा विपाके भानोर्धनाप्तिं शुभकर्मलाभम् । उद्योगसिद्धिं सुतदारसौख्यं यानादिभूषाम्बरदेहसौख्यम् । संज्ञाध्याये यस्य यद्द्रव्यसक्तं कर्मा जीवे यस्य यच्चोपदिष्टम् । भावस्थानालोकयोगोद्भवं च तत्तत्सर्वं तस्य योज्यं दशायाम् । सूर्ये स्थानबलाधिके क्षयिधनं गोभूमियानाम्बरं सौख्यं राजसु मानं परधनैः संयुज्यते कान्तिमान् । तत्पाके शयनाम्बरादि लभते सर्वोपकारं महाकीर्त्तिं भूषणमिष्टबन्धुसहितं तीर्थाभिषेकं महत् । रविर्यदा स्थानबलेन हीनस्तत्पाककाले बलमर्थनाशम् । स्थानच्युतिं बन्धुविरोधतापं देशाद्विदेशं समुपैति दुःखम् । दिग्वीर्ययुक्ते दिवसेश्वरे तु दिगन्तराक्रान्तिधनादिसौख्यम् । तत्तद्दिशः प्राप्तयशोऽर्थभूमिर्नो चेत्तथा तादृशमत्र नास्ति । तत्कालमानात्तनुते बलिष्ठे रवौ विपाके क्षयिभूमिवित्ते । उद्योगसिद्धिं नृपमाननञ्च हीने रवौ कालबलेन नाशम् । निसर्गतः सर्वसुपैति कालरवौ तु नैसर्गिकवीर्ययुक्ते । यानार्थभूषाम्बरदेहसौख्यं हीने रवौ चोरनृपाग्निभीतिम् । रवौ तु चेष्टाधिकवीर्ययुक्ते स्वचेष्टितार्थागममेति सौख्यम् । नृपस्य मानं सुतदारसौख्यं क्षयादियानाम्बरमत्र हीने । रवौ खगानां बलदृष्टियुक्ते त्वचिन्तयित्वा सकलं च सौख्यम् । तज्जायते तत्परिपाककाले तेनैव हीने सकलं विनाशम् । क्रूरादिषष्ठांशरिवेर्दशायां स्थानच्युतिं वा नृपचोरभीतिम् । कोपाधिकं तत्र शिरोरुजं च पित्रादिनाशं त्वथवा तदीयम् । सद्वंशषष्ठांशरवेर्दशायां सद्वंशपानाम्बरभूषणाप्तिम् । नामद्वयं राजसु पूजितञ्च वेदान्तशास्त्रागमधर्मशास्त्रम् । पारावताद्यंशयुतस्य भानोर्दशाविपाके महतीञ्च कीर्त्तिम् । बन्धुर्थदेशाधिपमाननं च पुत्रादिसंमिलकलत्रलाभम् । स्त्रीजन्यं फलमाङ्गरादौ पश्चात् फलं खेचरदृष्टिजन्यम् । मध्ये फलं स्थानभवं तथैव पापग्रहाणामिह योजयन्ति । भुजङ्गमत्रंशयुतस्य भानोर्दशाविपाकेऽहिभयं विषाद्वा । नृपाग्निपातित्यमनेकदुःखं पाशादिभृत्वत्रंशयुतस्य चैवम् । स्त्रीञ्चस्योऽपि दिनेशो नीचांशे चेत्कलत्रधनहानिः । स्वकुलजबन्धुविरोधः पित्रादीनां तथैव सुनिपाकम् । उच्चांशकयुतो भानुर्नीचस्योऽपि महत्सुखम् । करोति राज्यभारं च दशान्ते विपदं क्षयाम्" ।

अथोच्चादिगचन्द्रदशाफलानि "अत्युच्चगस्यापि निशाकरस्य दशाविपाके कुसुमाम्बरञ्च । महत्त्वतामेति कलत्रलाभं धनायतिं पुत्रमनोविलासम् । उच्चस्थितस्यापि निशाकरस्य प्राप्तौ दशायां सुतदारवित्तम् । मिष्टान्नपानाम्बरभूषणाप्तिं विदेशयानं स्वजनैर्विरोधम् । आरोहिणी चन्द्रदशा प्रपन्ना स्त्रीपुत्रवित्ताम्बरसौख्यकीर्त्तिम् । करोति राज्यं सुखभोजनञ्च देवार्चनं भूसुरतर्पणञ्च । निशाकरस्याथवरोहकाले स्त्रीपुत्रमित्राम्बरसौख्यहानिम् । मनोविकारं स्वजनैर्विरोधं चोराग्निभयैः पतनं तटाके । नीचांशगस्यापि निशाकरस्य प्राप्तौ दशायां विविधार्थहानिम् । कुभोजनं कुत्सितराजसेवा मनोविकारं समुपैति निद्राम् । मूलत्रिकोणस्थितचन्द्रदाये नृपाद्धनं भूमिसुतार्थदारान् । प्राप्नोति भूषाम्बरमानलाभं सुखं जनन्या रतिकेलिलोलम् । सत्तेवगस्यापि निशाकरस्य नृपाद्धनप्राप्तिमुपैति सौख्यम् । प्रचण्डवेशप्रागमनं क्षितीशात् संमानं स्त्रीसुतबन्धुसौख्यम् । निशाकरस्याथतिशत्रुराशिं गतस्य दाये कलहोऽर्थनाशम् । कुवस्त्रतां कुत्सितभोजनञ्च क्षेत्रार्थदारात्मजतापमानम् । यानाम्बराभरणादिहानिं विदेशयानं परिचारकत्वम् । देशान्तरे भ्रामति बन्धुहीनो दुःखी परिक्लिश्यति शत्रुभीते । मित्रर्क्षगस्यापि निशाकरस्य पाकेऽर्थलाभं क्षितिपालमैत्रीम । उद्योगसिद्धिं जलवस्त्रलाभं चित्राम्बराभूषणवाग्विलासम् । सुधाकरस्याथतिमित्रराशिं गतस्य